

عنوان مقاله:

هویت زایی و هویت زایی ارزیابی تاثیرات احداث حمل و نقل ریلی سریع بر وجوه فرهنگی- میراثی شهرها

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پیشرفتهای اخیر در مهندسی راه آهن (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فاطمه مهدیزاده - دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت تهران، ایران

غلامرضا جاپلی - دانشجوی کارشناسی ارشد مرمت و احیا ابنیه و بافت های تاریخی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شهرها بسته به سبقه تاریخی خود دارای عوامل هویت زا می باشند و عامل ایجاد حس تعلق، برای ادای احترام به هویت شهر لازم است تا تبعات هر پدیده نوظهور را نیز بر این وجه از شهرها ارزیابی نمود تا بیشترین حفاظت از عوامل ارزش آفرین برای ساکنان را به عمل آورد. شهر مانند موجودی زنده است و از لوازم جدایی ناپذیر آن. و این وسعت ملزوماتی همچون حمل و نقل را خواهان است. سیستم حمل و نقل ریلی یکی از ابزارهایی است که در عین مفید بودن می تواند حاوی پیامدهای ناگواری بر وضعیت شهرها باشد. اگر هر تغییری به گونه ای تدریجی و متداوم صورت گیرد ناهنجاری را در پی نخواهد داشت. برقراری ارتباط بین دو نقطه بدون برنامه ریزی صحیح، می تواند نظم منطقه را دچار آشفتگی نماید. از تبعات توسعه می توان به تخریب بخش های تاریخی شهرها، زدوده شدن خاطره شهری و هویت زدایی اشاره کرد. این مقاله بر آن است تا با بررسی تاثیرات توسعه بر شهرها، به ارزیابی مزایا و معایب حمل و نقل ریلی سریع بر بخشهای تاریخی شهرها به عمل آورد. بدین منظور با بررسی تجارب پیشین از تداخلات در ارتباط با میراث فرهنگی در ایران و سایر نقاط جهان، به ارائه راهکارهای جهت برنامه ریزی صحیح مکان یابی مسیرها و خطوط گذر راه آهن با لحاظ نمودن معیارها و استانداردهای حریم عناصر میراث فرهنگی، خواهد پرداخت. بدیهی است که توجه صرف به وجوه کالبدی کافی نبوده و می بایست میراث غیر ملموس را نیز در برنامه ریزی لحاظ نمود.

کلمات کلیدی:

خطوط ریلی، میراث فرهنگی، هویت، حفاظت، توسعه، مکان یابی مسیرهای ارتباطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/210587>

